

॥ २८ ॥ निर्यायनिर्गत्य अवस्थाप्य आश्वास्य आनर्त्तानां द्वारकावासिनां ॥ २९ ॥ ३० ॥ धनुर्भुजविनिर्मुक्तैः धनुषः भुजेन कौटिल्येन अत्याकर्षणजेन निर्मुक्तैः भुजकौटिल्येतुदादिः ॥ ३१ ॥ नश्यति आ
शुमरिष्यति वर्त्तमानसामीप्ये वर्त्तमानवद्वेतिलट् ॥ ३२ ॥ धिष्ठितं अधिष्ठितं धिषावचनप्रागल्भ्येन स्थितमिति वा ॥ ३३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥

ततो व्याकुलितं सर्वं द्वारकावासितद्वलं ॥ दृष्ट्वा शाल्वं महाबाहो सौभस्थं नृपते तदा ॥ २८ ॥ ततो निर्याय कौरव्य अवस्थाप्य च तद्वलं ॥ आनर्त्तानां महाराज प्रद्युम्नो वा
क्यमब्रवीत् ॥ २९ ॥ सर्वे भवंतस्तिष्ठंतु सर्वे पश्यंतु मां युधि ॥ निवारयंतं संग्रामे बलात्सौभं सराजकं ॥ ३० ॥ अयं सौभपतेः सेनामायसैर्भुजगैरिव ॥ धनुर्भुज
विनिर्मुक्तैर्नाशयाम्यद्यदा दवाः ॥ ३१ ॥ आश्वसध्वं न भीः कार्या सौभराडघनश्रुति ॥ मया भिपन्नो दुष्टात्मा स सौभो विनशिष्यति ॥ ३२ ॥ एवं ब्रुवति संहृष्टे प्रद्यु
म्ने पांडुनंदन ॥ धिष्ठितं तद्वलं वीरयुयुधे च यथा सुखं ॥ ३३ ॥ इति श्री महाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्याने षोडशोऽध्यायः ॥
॥ १६ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वासुदेव उवाच ॥ एवमुक्त्वा रौक्मिणे योयादवान् भरतर्षभ ॥ दंशितैर्हरिभिर्युक्तरथमास्थाय कांचनं ॥ १ ॥ उच्छ्रित्य मकरं
केतुं व्यात्ताननमिवांतकं ॥ उत्पतद्भिरिवाकाशं तैर्हयैरन्वयात्परान् ॥ २ ॥ विक्षिपन्नादयं श्वापि धनुः श्रेष्ठं महाबलैः ॥ तूणखड्गधरः शूरो बद्धगोधांगुलित्रवान् ॥
॥ ३ ॥ सविद्युच्छुरितं चापं विहरन्वैतलात्तलं ॥ मोहयामास दैतेयान्सर्वान्सौभनिवासिनः ॥ ४ ॥ तस्य विक्षिपतश्चापं संदधानस्य चासकृत् ॥ नांतरं ददृशे कश्चि
न्निघ्नतः शात्रवानुरणे ॥ ५ ॥ मुखस्य वर्णो न विकल्पते स्य चेलुश्च गात्राणि न चापितस्य ॥ सिंहोन्नतं चाप्यभिगर्जतो स्य शुश्राव लोकोद्भुतवीर्यमग्र्यं ॥ ६ ॥ जले च
रः कांचनयष्टिसंस्थो व्यात्ताननः सर्वतिमिप्रमाथी ॥ वित्रासयनराजतिवाहमुख्ये शाल्वस्य सेनाप्रमुखे ध्वजाग्र्यः ॥ ७ ॥ ततस्तूर्णं विनिष्पत्य प्रद्युम्नः शत्रुकर्षणः ॥
शाल्वमेवाभिदुद्राव विधित्सुः कलहं नृप ॥ ८ ॥ अभियानं तु वीरेण प्रद्युम्नेन महारणे ॥ नामर्षयत संक्रुद्धः शाल्वः कुरुकुलोद्बह ॥ ९ ॥ सरोषमदमत्तो वै कामगादव
रुध्य च ॥ प्रद्युम्नं यो धयामास शाल्वः परपुरंजयः ॥ १० ॥ तयोः सुतुमुलं युद्धं शाल्वदृष्ट्वा प्रवीरयोः ॥ समेता ददृशुर्लोकावलिवासवयोरिव ॥ ११ ॥ तस्य माया
मयो वीररथो हेमपरिष्कृतः ॥ सपताकः सध्वजश्च सानुकर्षः सतूणवान् ॥ १२ ॥ सतरथवरं श्रीमान् समारुध्य किल प्रभो ॥ मुमोच बाणां कौरव्यप्रद्युम्नाय महाब
लः ॥ १३ ॥

एवमुक्तेति हरिभिः अश्वैः ॥ १ ॥ अन्वयात् उपगतः ॥ २ ॥ विक्षिपन् परान् धिक्कुर्वन् महाबलैः हयैः ॥ ३ ॥ समानं विद्युच्छुरितेन विद्युत्कंपनेनेति सविद्युच्छुरितं तलात्तलं सव्यापसव्यहस्तत
लपरिवर्त्तेन ॥ ४ ॥ विक्षिपतः कर्षतः ॥ ५ ॥ विकल्पते भिद्यते ॥ ६ ॥ जले चरः मीनः तिमिर्मौनः बाहुमुख्ये रथश्रेष्ठे ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ सानुकर्षः रथाधस्थकाष्ठं अनुकर्षः सः रथः तूणवान् ॥ १२ ॥ १३ ॥